

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kunstaab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 24

15. December 1913

62. Aargang

Guddommens Enhed.

Af Brigham H. Roberts.

„Der er i den hellige Skrift nogle Udtalelser, som handle om Guds „Enhed“, og som vi nu ville overveje. Spørgsmaalet, om de Kristne maatte spise Kjød, der havde været ofret til Afguder, havde vakt megen Uro i Korinth, og i sit Brev til Menigheden der siger Paulus: „Vi vide, at en Afgud er Intet i Verden, og at der ingen Gud er uden een“. Endvidere: Jesus selv kom frem med denne mærkelige Lærdom — det vil sige mærkelig, indtil man førstaar den: „Jeg og min Fader ere eet“, og de ere eet i saa høj Grad, at han siger: „Den, som har set mig, har set Faderen... Tror du ikke, at jeg er i Faderen og Faderen er i mig? De Ord, som jeg siger til Eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gjør sine Gjerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig.“ Følgelig have vore Filosofer, navnlig de, der levede, da de nuværende kristne Begreber om Guddommen blev til, tenkt, at de ved Hjælp af Tastenspillerkunster eller lignende maatte gjøre disse tre Guder — Faderen, Sønnen og den Helligaand — til kun een Person — eet Væsen, og derfor have de lagt deres Hjerner i Blød for at kunne udføre dette Kunststykke.

Las os se, om der ikke findes en mere fornuftig Forklaring af de her benyttede Udtryk. Jeg henviser igjen til det Skrifsted, der lige er citeret fra Pauli Brev, hvori han siger, at „der er ingen Gud uden een“. Lige efter disse Ord læse vi Følgende:

„Thi om der end er saakaldte Guder, være sig i Himlen eller paa

Forden, som der jo er mange Guder og mange Herrer, saa er der for os kun een Gud, Faderen, af hvem alle Ting ere, og vi til ham, og een Herre, Jesus Kristus, ved hvem alle Ting ere, og vi ved ham."

Nu begynder jeg at forstaa. „For os“, det vil sige, for saa vidt det angaar os, „er der kun een Gud.“ Ligesom der for en engelst Borger kun er een Regjering, saaledes er der „for os“ kun een Gud. Men dette benægter ikke Tilværelsen af andre Guder, ligesaa lidt som den Kjendsgjerning, at der for Engelskmanden kun er eet Overhoved, benægter Tilværelsen af andre Regenter over andre Lande. Samtidig med at tilkjendegive, at „for os er der kun een Gud“, siger dette Skriftsted ogsaa tydeligt, at „der er mange Guder og mange Herrer“, og de sekteriske Præsters Forklaring, at der kun menes hedenste Guder, er en blot og bar Formodning.

I det følgende Skriftsted hos Johannes ville vi saa yderligere Oplysning: „Paa den Dag skulle jeg erkjende, at jeg er i min Fader og jeg i mig og jeg i Eder.“ Læg Mærke til de sidste Ord „jeg i Eder“ og „jeg i mig“, ligesom Jesus er i sin Fader. Den Enhed, der eksisterer mellem Gud, Faderen, og Gud, Sønnen, kan ikke bestaa i andet eller mere end dette, at Jesus følte sig overbevist om Faderens Landes Nør-værelse, og at denne Land boede i ham; derfor talte han om sig selv og sin Fader som værende eet, og at Faderen i ham gjorde sine Gjerninger. Men læg Mærke til, at Disciplene ikke alene skulde kjende, at Faderen er i ham, det vil sige i Kristus, og at Kristus er i Faderen, men Disciplene skulde ogsaa være i Kristus. Paa hvilken Maade? Jesus giver selv Forklaringen. Da den alvorlige Time nærmede sig, at den bitre Kalk skulde tømmes til sidste Draabe, hen vendte Jesus sig til Gud i lønlig Bon, og i denne Bon anraabte han Faderen om Styrke ikke alene for sig selv, men ogsaa for sine Disciple. Han sagde:

„Og jeg er ikke mere i Verden, men disse (Disciplene) ere i Verden, og jeg kommer til dig. Hellige Fader! bevar dem i dit Navn, hvilket du har givet mig, for at de maa være eet ligesom vi.“

Nu begynde vi at forstaa denne mystiske „Enhed“. Hvad mener han, naar han beder om, at Disciplene, som Gud har givet ham, skal være eet, ligesom han og Faderen ere eet? Tænk paa det et Øjeblik, og nedenst De gjøre det, vil jeg læse følgende:

„Men jeg beder ikke alene for disse, men ogsaa for dem, som ved deres Ord tro paa mig, at de maa alle være eet; ligesom du, Fader! i mig, og jeg i dig, at ogsaa de skulle være eet i os.“

Menes der hermed, at alle disse Disciples Personer, hvis Opstandelse og individuelle Uldødelighed han maa have været vidende om, skulle blive forenede til een Person, og denne Person smelstet sammen med ham eller han med den, og at Faderen derefter skulle indesluttes i hele Massens Enhed? Nej, tusinde Gange nej til en saadan Antagelse.

Men ligesom Jesus havde Guds Land boende i sig, saaledes vilde han, at denne Land skulle dvæle hos hans Disciple saa vel som hos alle dem, der gjennem deres Bidnesbyrd skulle komme til at tro paa ham og paa denne Maade blive af eet Sind og levede af een Billie. Det maa have været saadanne Tanker som disse, der fik Paulus til at sige til Epheserne:

„For denne Sags Skyld bøjer jeg mine Kne for Faderen, fra hvem enhver Faderlighed (el. Slægt) i Himle og paa Jord har sit Navn, at han vil give Eder ester sin Herligheds Rigdom nægtigt at styrkes ved hans Land i det indvortes Menneske; at Kristus maa bo ved Troen i Eders Hjerter, for at I, rodfæstede og grundfæstede i Kjærlighed, kunne sammen med alle de Hellige formaa at begribe, hvor stor Bredden og Længden og Dybden og Højden er, og at kjende Kristi Kjærlighed, som overgaar al Erfkendelse, for at I kunne syldes indtil hele Guds Fylde.“ (Eph. 3 : 14—19.)

Denne Enhed er saaledes ikke en Enhed af Personer, ikke en Enhed af Individer, men en Enhed af Sind, af Kundskab, af Visdom, Hensigt og Billie, at Alle kunne blive opløftede og blive meddelagtige i Gud-dommens Væsen, indtil Gud skal blive Alt i Alle. Dette er Forklaringen paa den mystiske Enhed baade af Guddommen og af Disciplene, for hvem Jesus bad.“

(Mormon Doctrine of Deity, Side 26—29.)

Efteraarskonferencen i Bergen.

Konferencen indlededes Torsdag Aften den 23. Oktober kl. 8,30 med en Koncert og Aftenunderholdning af Sangforet. Salen var fyldt til sidste Plads, og Koret gjorde sine Sager godt under Eldste Franklin Madsens Ledelse.

Fredag Aften kl. 8,30 aaholdtes den kvindelige Hjælpeforenings Konference. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde“. Bon af Søster Karoline Martinussen; derefter Salmen: „Brødre, tor vi ihukomme“. Rapporter fra de forskellige Foreninger aflagdes derefter som følger: Bergens Gren: Præsidentinde Karoline Martinussen, 1. Raadgiver Marie Sjursen og Sekreter Lina Gundersen; Haugesund Gren: Eldste Norman H. Andersen og Præsidentinde Nicoline Pettersen; Aalesund: Eldste Archie Christensen; Stavanger: Eldste Alfred Denstad.

Koret sang til Afslutning: „Jorden med sit Blomsterflor“.

Rapporter aflagdes derefter fra følgende Ungdomsforeninger:

Stavanger: Eldste Lars W. Larsen; Haugesund: Eldste Oscar Jeppesen; Aalesund: Eldste Ezra Jensen; Bergen: De unge Kvinders Forening af Præsidentinde Anna Lillevik og de unge Mænds Forening

af Sekretæren, Br. Arnold Strøm. Præs. M. Christophersen udtalte til Slut sin Tilfredshed med de aflagte Rapporter og opmuntrade til Fortsættelse i Arbejdet. Mødet sluttedes med Salmen: „Priser Profeten“. Takkigelse af Søster Constance Odland.

Lørdag Aften kl. 8,30. Mødet aabnedes med Salmen: „JØsten stiger Solen op“. Bon af Yeldste Nephi Williams og Salmen: „O, Hellig-aand, mit Liv, min Lyst“. Yeldsterne aflagde derefter Rapporter over Arbejdet i deres respektive Grene i de sidste sex Maaneder som følger: Stavanger: Alfred Denstad og Lars W. Larsen; Haugesund: Norman H. Andersen og Oscar Jeppesen.

Til Afspeiling Salmen: „Er Gud for os“, hvorefter Rapporterne forhlettes. Aalesund: Ezra P. Jensen og Archie Christensen; Bergen: Franklin Madsen. Præs. M. Christophersen talte dernæst opmunrende og belørende til Forsamlingen, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen: „Jorden med sit Blomsterslor“. Takkigelse af Yeldste Sterling Madsen.

Søndag Morgen den 26. Oktober kl. 11: Søndagsstolekonference, der aabnedes med Sangen: „Vor Gud, vi til dig raabe“. Bon af Præs. M. Christophersen og Sangen: „Lad hvert et hjerte frydes“, hvorefter Rapporter aflagdes af Yeldsterne Archie Christensen, Norman H. Andersen og Lars W. Larsen, henholdsvis fra Aalesund, Haugesund og Stavanger, samt af Bestyrer Sigvard Høyem fra Bergen. Sangen: „Tak, Fader, du mig Livet gav“ blev sunget til Afspeiling, hvorefter Bergens Søndagsstole under Br. Høyems Bedelse udførte et godt og interessant Program.

Præs. O. Andersen takkede Børn og Lærere for den Flid, de havde udvist. Missionspræs. M. Christophersen roste Skolen for det gode Program og talte om Nødvendigheden af at sende Børnene til Søndagsstolen og om de Belsignelser, som både Forældre og Børn høstede deraf.

Skolen sluttedes med Sangen: „O, Fader, lad mit hjerte faa“. Takkigelse af Br. Sigvard Høyem.

Søndag Eftm. kl. 3. Mødet aabnedes med Salmen: „Fra Himmelens høje Hvelv“. Bon af Yeldste Archie Christensen, hvorefter Salmen: „Salem Konges Præstedømme“ blev assunget. Konferenceselekretær Franklin Madsen op læste en Rapport over Yeldsternes Arbejde i hele Konferencen i de sidste sex Maaneder. (Vi kunne ikke her meddelle bemeldte Rapport i Enkelheder saaledes som for de øvrige Konferencer, da den ikke er tilsendt os. Red.) Missionspræsident Martin Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter samt Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. Ole Andersen som Præsident over Bergens Konference

med Franklin Madsen som Sekretær. Eldste Nephi Williams blev løst fra sin Birksomhed i Bergens Konference og forflyttet til Kristiania.

Koret sang til Afvebling: „Thi himlen den vidner“.

Konferencepræsident Ole Andersen opnæste derefter Missionærernes Beslutninger som følger:

Bergen: Ole Andersen, Forstander, med Franklin Madsen, Sterling Madsen, Ezra Jensen og Edvin Jensen som Medarbejdere. Franklin Madsen som Sangleder og Gudrun Villevik som Organist.

Stavanger: Alfred Denstad, Forstander, med Lars W. Larsen som Medarbejder.

Haugesund: Norman Andersen, Forstander, med Oscar Jeppesen som Medarbejder.

Aalesund: Archie Christensen, Forstander, med James H. Martin som Medarbejder.

Mødet sluttede med Salmen: „Før Jorden frem af Kaos sprang“. Takføjelse af Eldste Franklin Madsen.

Søndag Aften kl. 7. Præs. O. Andersen bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter Koret sang: „Hør i din Enbaarnes Navn“. Bon af Eldste Alfred Denstad og Salmen: „Jeg veed, paa hvem jeg bygger“. Eldsterne Nephi Williams og James H. Martin udtalte deres Tilsredshed over at virke i Herrens Tjeneste; de omtalte Nødvendigheden af at adlyde Evangeliets Bud og Love og bar deres Bidnesbyrd. Koret sang til Afvebling: „Med en forenet Røst“.

Præs. M. Christophersen talte derefter til Forsamlingen. Han sammenlignede Luthers og Joseph Smiths Missioner og forklarede Nødvendigheden af, at Herren oprejste en Profet i disse Dage.

Eldste Franklin Madsen og Søster Karoline Martinussen sang en Duet: „O min Fader“. Takføjelse af Præs. O. Andersen.

Efter Mødet sang Koret: „Vi jublende nu vandre frem“ og „Jeg veed, at Gud vil høre mig“.

Om Mandagen var der Præstedømstmøde for Missionærerne, og Tirsdag Aften afholdtes en særdeles vellykket Fest. Salen var rigt smykket og Borde dækede, hvor Forfriskninger serveredes, medens et godt og afvevlende Program udførtes.

Franklin Madsen,
Sekretær.

— Der er nogle Mænd og nogle Kvinder, i hvis Selskab alt det Gode i os kommer frem. Medens vi ere hos dem, kunne vi ikke tænke daalige Tanker eller føre usommelig Tale. Deres blotte Nærvcærelse er opløstende, rensende, helliggjørende. Ved at omgaas saadanne Mennesker sættes vort Hjertes fineste Strenge i Bevægelse, og vor Sjæl syldes med en lislig Musik, som den aldrig før har kjendt. Drummond.

Mandag den 15. December 1913.

Juletanker.

Med dette Nummer af „Stjernen“ ønske vi at sende vores Søstrende og Venner — alle „Stjernen“'s læsere både fjern og nær vores hjerteligste Julesønker, haabende, at den tilstundende Fest maa bringe Glæde, Lykke og gode Følelser ind i ethvert Hjem, hvor Sidste-Dages Hellige bo.

Julen er jo en velsignet Tid. Lige fra Barndommens Dage, saa langt tilbage som vi kunne erindre, have vi glædet os til denne Fest, mørket denne Julestemning, dette forunderlige, ubestemmelige Noget, der ligger i Luften og sylder os med barnlig Forventning om noget Godt, som skal komme. I Barndomsaarene staar dette Noget nærmest for os i Form af god og rigelig Mad, et smykket Juletræ og alle Slags Gaver til Nytte og Hornøjelse; men estersom vi blive ældre, glæde vi os til Julen, ikke alene fordi vi da ville modtage Gaver, men ogsaa fordi vi da kunne give.

Tænke vi tilbage og gjenkalde i Grindringen de lykkelige Julefester, vi have tilbragt, da træder den Jul frem for os som den lykkeligste, da vi selv for første Gang vare i Stand til af vores egne små Spare-skillinger at give Noget til Andre — da vi første Gang havde strabet saa mange Ører sammen, at vi funde kjøbe en lille Gave til Fader eller Moder, Broder eller Søster. Dette, at vi vare i Stand til at give, gav os den rette Julesønlelse, gjorde os lykkelige og gjorde Julen til en virkelig Fest for os, og ikke alene paa selve Dagen, men længe i Forvejen frydede vi os ved Tanken om, at vi denne Gang kunde give.

Dette er Julens Særkjende. Det er Børnenes Fest og en Gavernes Højtid, og det er deri, at Festiglæden bestaar. Der findes ikke nogen helligere Følelse, ikke nogen større Besignelse end den, der kommer til os, naar vi prøve paa at gjøre Andre glade. Den Egenkjærlige, der blot nøjes med at modtage, men som Intet giver, er ikke lykkelig. Det er ligegyldigt, hvor mange eller hvor rige Gaver der strømmer ind til ham; det er dog ikke rigtig Jul for ham. Først naar han aabner sit Hjerte for Andre, og naar han føler Trang til at gjøre Andre glade, først da kommer han selv i den rigtige Julestemning. Hvorfor? Fordi den ødle og mest guddommelige Følelse, der er nedlagt i Menneskets Bryst, derved gjør sig gjældende og hensætter ham i en højere aandelig Verden, der er en Forsmag paa Himlen.

Jesus Kristus, Guds førstesøgte Søn, visste os sin store Kjærlighed derved, at han kom her til Jordens, led og døde for os og derved til-

vejebragte Frelse for alle Mennesker. Han hengav sit Liv for os og skænkede os derved den største Gave, som noget Væsen i hele Universet kunde give, og han gav den af Kjærlighed; netop fordi han visste den største Kjærlighed, sidder han nu ved Guds høje Haand, helligjort og ophøjet over alle Ting. Gud er Kjærlighed, og Alle, som ønske at komme i Guds Nærhed, maa øve sig i Kjærlighed; thi uden den er det umuligt at behage Gud. Dersor kunne vi ikke mindes Frelserens Fødsel og Mission paa nogen mere passende Maade end ved at gjøre Andre glade, ved at give, og dersor besjøles vi ved Juletid af en Følelse af Lykke og Tilsredshed, ikke fordi det er Jul, men fordi Menneskene bestræbe sig paa at gjøre noget Godt, at glæde Andre, at afhjælpe Savn og Nød, og derved drage de et Stykke af Himlen ned paa Jordens.

Bed at gjøre Godt imod hinanden og ved at give af et glad Hjerte og i Kjærlighed bringes vi nærmere til hinanden, og vi bringes nærmere til Gud, som gav os Alt. Det er ikke Gavens Størrelse eller Værdi, der har Betydning, men Hensigten og Tanken, som besjæler Giveren. Naar vor lille Søn eller Datter kommer til os med en Gave, der i sig selv er ubetydelig og maaesse værdiløs, saa lad os modtage den med uskrømt Taknemlighed og Glæde, ikke for Gaven, men fordi den guddommelige Følelse, Kjærligheden til at give, ytrer sig i det lille Hjerte. Plej denne Følelse i Barnet; thi den er mere værd end alle Jordens Skatte.

J. S. H.

Missionsnøjheder.

Afslasning. Aeldsterne L. Walter Johnion fra Trondhjem og Christian D. Jensen fra Aarhus Konference ere løste fra deres Missionsarbejde i Skandinavien. Br. C. D. Jensen forlod Liverpool den 6. Decbr. med Dampskibet „Tunisian“.

Ankomst. Følgende Aeldster ankom til Kjøbenhavn den 29. Novbr. for at virke som Missionærer i Skandinavien: Alvin D. Stoker, Clearfield, Utah; Hyrum Jepson, Mink Creek, Idaho; Bernard W. Nash, Salem, Utah; James F. Petersen, Preston, Idaho, og David L. Olsen, Logan, Utah.

Beskikkelse. Disse Brødre ere bestykkede til at arbejde i følgende Konferencer: Kristiania: Bernard W. Nash; Kjøbenhavn: Hyrum Jepson; Bergen: James F. Petersen; Aalborg: Alvin D. Stoker; Aarhus: David L. Olsen.

Efteraaraskonferensen i Trondhjem.

Konferencen blev afholdt Lørdag og Søndag den 1. og 2. November i Arbejderpartiets Lokale paa Nedre Balklandet Nr. 107. Møderne vare godt besøgte af interesserede Tilhørere, og ingen Forstyrrelse eller Norden fandt Sted.

Lørdag Aften Kl. 8. Mødet begyndte med Salmen: „O Fader, lad mit Hjerte saa“. Bon af Eldste Lawrence Hansen og Salmen: „Fader vor paa Himlens Throne“. Rapporter aflagdes af Eldsterne L. Walter Johnson, Lawrence Hansen og James C. Bolander. Salmen: „O Helligaand, mit Liv, min Lyft“ blev sjunget til Afvegling.

Præs. Mr. Christophersen benyttede Resten af Tiden. Han omtalte sin egen Omvendelse som ungt Menneiske, opreste og forklarede Matth. 24. Kap. og paaviste, at den sande Kristi Kirke skulde forfølges i de sidste Dage lige saa meget som den første kristne Menighed. Mødet sluttede med Salmen: „Hav Tak for Profeten, du sendte“. Takføjelse af Eldste Thos. W. Jensen.

Søndag Form. Kl. 11. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde“. Bon af Eldste Thos. W. Jensen, hvorefter Salmen: „Hvilken smuk og hndig Morgen“ blev afsunget. Efter at Præs. James C. Bolander havde budt Församlingen Velkommen, aflagde følgende Eldster Rapporter over deres Arbejde i de sidste sex Maaneder og bar deres Vidnesbyrd: Thos. W. Jensen, Carl R. Sørensen, Eric A. Gramer, Virgil A. Hjeld og Chas. L. Olsen.

Til Afvegling Salmen: „Vaagn op, hør Røsten lyder“.

Præs. Mr. Christophersen sagde, at Evangeliet ikke blev forkyndt ved verdslig Bisdom, men ved Guds Aaland, og at Myndighed fra Gud til at udføre dets Ordinancer er lige saa nødvendig i vores Dage som i forrige Tider.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyft“. Takføjelse af Eldste L. Walter Johnson.

Søndag Eftm. Kl. 4. Mødet aabnedes med Salmen: „Vaagn, min Sanger, af din Slummer“. Bon af Eldste Virgil A. Hjeld og Salmen: „Altter kraftigt saltes Jordnen“.

Konferencepræsident James C. Bolander rapporterede Arbejdet i Trondhjem Konference. Han sagde, at det havde været en følelig Hindring for dem, at de ikke havde nogen Sal, hvor de kunde holde Møder i Trondhjem; men de Hellige vare desuagtet trofaste og villige til at gjøre deres Bligter.

Til Afvegling Salmen: „Hvad var skuet ud i Himlen“.

Missionspræsident Martin Christophersen sagde, at Tilstanden i Missionen som et Hele var meget tilfredsstillende; han udtalte sin Sympathi og Baaskjønnelse af det Arbejde, som Eldsterne og de Hellige

havde udført i Trondhjem til Trods for, at de ikke havde nogen Salat samles i. Derefter foreslog han Kirkens Generalautoriteter tilligemed Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. James C. Bolander som Præsident over Trondhjems Konference med Virgil A. Fjeld som Konferencens Sekretær.

Konferencepræsident James C. Bolander op læste derefter Eldsternes Beslutninger som følger:

Trondhjem Gren: James C. Bolander, Forstander, med Thos. W. Jensen, Carl R. Sørensen, Virgil A. Fjeld og Chas. L. Olsen som Medarbejdere.

Kristiansund Gren: Lawrence Hansen, Forstander, med Eric A. Cramer som Medhjælper.

Præs. M. Christophersen talte derpaa til Församlingen. Han sammenlignede den Maade, hvorpaa vore Eldster kaldes til at prædike Evangeliet, med den Maade, hvorpaa de lønede Prester kaldes, der forkynde Menneskers Lærdominie, men ikke Guds Bud; han omtalte sit Bekjendtskab med Kirkens ledende Mænd lige fra Brigham Youngs Dage til nu og bevidnede, at de alle vare ørlige og oprigtige Mænd, der søgte at gjøre Guds Willie.

Mødet sluttede med Salmen: „Langt, langt hersra“. Takføjelse af Eldste L. Walter Johnson.

Søndag Aften Kl. 8. Salmen: „Min Gud er mit Lys“. Bon af Eldste Thos. W. Jensen og Salmen: „Du, som dadler og fordommer“. Præs. James C. Bolander og Eldste Lawrence Hansen talte til Församlingen, hvorefter Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv“ blev sunget til Afvegning.

Præs. M. Christophersen talte om den kristne Verdens Usvigelser fra Kristi sande Lære og læste flere Skriftsteder, der tydeligt forudsige Frasaldet og Folkets nuværende Stilling med Hensyn til Religion.

Mødet sluttede med Salmen: „O, min Fader, du, som throner“. Takføjelse af Præs. James C. Bolander.

Måndag Aften den 3. November afholdtes en selskabelig Sammenkomst under den kvindelige Hjælpeforenings Ledelse. Et godt Program udførtes, Förskriftninger serveredes, og alle de Tilstedeværende havde en behagelig Tid sammen.

Virgil A. Fjeld,
Sekretær.

— Før Astronomen kan foretage en Observation, maa han gjøre en lille Forberedelse; han maa tage Vaaget af sin Kilkert. Mången en Mand tror, at han ser Sandheden, medens han i Virkeligheden kun ser Vaaget.

Mormons Bogs Guddommelighed.

Af Nephil Jensen i »Liahona«.

(Sluttet.)

Firsindsthyve Aar, før Videnskabsmanden Cook opdagede, at „mange Egne af Mellemamerika, som nu ere bevogede med Skov, tidligere have været befolkede“, at Oldtidsfundene tyde paa, at der har været „to eller tre forskjellige Civilisationer“, og at gamle Bygninger fra Fortiden synes at have været bedækkede med Cement“, stred Joseph Smith, den ulærde, unge Farmer, alt dette i et Kapitel i Mormons Bog. Hvorledes fik Joseph Smith alle disse Oplysninger firsindsthyve Aar før de blev opdagede af Videnskaben? Ikke ved at se disse „Oldsager“ og „arkæologiske Levninger“, thi han har aldrig været dem nærmere end 5000 Mil. Han læste det ikke i en Bog; thi paa den Tid, Mormons Bog blev udgivet, fandtes der ikke nogen Bog, der indeholdt disse Ting. Ej heller fik han det fra et Menneske, thi intet Menneske kunde give ham saadanne Oplysninger. Hvorfra fik da Mormon-Propheten disse Ting, som findes kun i dette ene Kapitel af Mormons Bog? Greb han det lige ud af Lusten og var saa heldig at gjætte rigtigt i tre saa vigtige Tilfælde? Jeg tror det ikke. Du tror det ikke. Saaledes kan det ikke være. Han modtog sine Oplysninger fra Gud ved Inspiration.

Fortællingen om Kristus i Amerika er Mormons Bogs vigtigste Affnit. Den fortæller os, at Jesus af Nazareth efter sin herlige Opstandelse kom til Amerika og oprettede sin Kirke og forkyndte sit Evangelium blandt Nephiterne. Denne store Tanke har sin Oprindelse i Mormons Bog. Joseph Smith var den første, der fremsatte denne Lærdom.

Er denne Lærdom sand? Besøgte Kristus ogsaa sine „andre Haar“ paa det amerikanske Fastland? Lad os se, hvad Historikeren og Oldtidsforskeren kan meddele os om dette Emne.

Prescott har samlet en Del Tankesprog blandt de Indsøgte i Mexico, hvoriblandt vi finde følgende: „Den Mand, der ser for nysgjerrigt paa en Kvinde, bedriver Hor med sine Øjne“. (Conquest of Mexico, 1. Bd. Side 67.) Kan Nogen tvivle om, at denne Udtalelse har sin Oprindelse i Jesu Bjergrørædiken?

I Dmtalen af Ceremonier og Skifte hos Aztekerne giver Prescott følgende interessante Beretning: „Vi saa' Aztekerne Præster tilberede en Kage af Mel blandet med Blod, hvilken de velsignede og omdelte til Folket, som, idet de spiste, viste alle Tegn paa Ydmighed og Sorg, erklarende, at det var Guddommens Kjød“. (Side 465.)

Er dette ikke Herrens Nadvere i en forvrænget Skikkelse? Kagen blev velsignet. Den blev nydt med Ydmighed, og man ansaa den for at være Guddommens Kjød. Alle den hellige Nadveres vigtigste Elementer ere her repræsenterede. Hvorfra fik Aztekerne denne Skif? Den eneste Bog, som virkelig besvarer dette Spørgsmaal, er Mormons Bog. Den fortæller os, at Messias indstiftede Nadveren blandt Nephiterne paa det amerikanske Fastland.

De Roo fortæller os om Daab blandt Aztekerne og siger: „Daab

var en religiøs Ceremoni i det mexikaniske Rige, som i Yucatan blev kaldt Zihil, der betyder at fødes igjen, og Nahua Nationerne troede, at den rensede Sjølen fra dens Synder". (Amerika før Columbus, Side 447.)

Er dette ikke det nye Testamente's Daab? Er det ikke Vanddaaben, jaaledes som Jesus forklarede den til Nikodemus? Hvorfra fik Mexikanerne denne Ceremoni? Kan Nogen twile om, at de modtog den fra ham, der blev døbt i Jordans Flod for „at fuldkomme al Rettsærdighed“?

I den mexikaniske Mythologi findes en mærkelig Gudestikkelse, der beskrives jaaledes af Kingsbury: „Quetzalcohotl var født af Chemalman, Tomfruen fra Tula... Mexikanerne tro, at Quetzalcohotl var både Gud og Menneske, at han før sin Menneskevordelse havde været til fra Evighed af, at han havde skabt både Verden og Menneskene, at han blev født med Forstandens fulde Brug, og at han forkyndte en ny Lov og Tilværelse. Kong Quetzalcohotl blev korsfæstet for Menneskenes Synder“. (Kingsbury: Mexican Antiquities, Bd. 6, Side 508.) Var denne Quetzalcohotl ikke Kristus? Ligesom Kristus blev han født af en Tomfru, var til fra Evighed, kom ind i Verden for at frelse den gjennem Omvendelsens Evangelium og blev til sidst korsfæstet for Menneskenes Synder.

I 1829 skrev Joseph Smith Beretningen i Mormons Bog om Kristi Besøg i Amerika. Indtil da havde hverken Historiekskrivere eller Oldtidsforstørre gjort denne Opdagelse. Theologerne havde læst Johannes Evangelium, at Jesus lovede at besøge de „andre Haar“, men Ingen drømte om, at de andre Haar var i Amerika. Hvorfra kom denne store Tanke til Joseph Smith? Ikke fra Bidenskaben, thi den havde endnu ikke talt. Ikke fra noget Menneskes Læber, thi der var Ingen, der funde fortælle ham det. Hvad var det for en Kraft, der satte Joseph Smith i Stand til at læse og aabenbare den skjulte Fortid af Nationer, der i Narhundreder havde sovet i Jordens Stov? Gjættede han sig til disse Ting og var jaa heldig at gjætte rigtigt? Jeg tror det ikke. Det kan ikke være jaaledes. Nej, det er ikke Gjetteværk, men Gud aabenbærede det til ham. Han er en Herrens Profet, og Mormons Bog er fra Gud.

Apostasiens Land.

„Jeg vil give Eder een af Nøglerne til Guds Riges Hemmeligheder. Det er et evigt Princip, som har eksisteret hos Gud fra al Evighed. Den Mand, som staar frem og fordømmer Andre, finder Fejl ved Kirken og siger, at den (Kirkeens Autoriteter) er paa en forkert Vej, medens han selv er paa den rette, den Mand er paa Apostasiens Vej, og dersom han ikke omvender sig, vil han saa sikkert, som Gud lever, falde fra. Dette Princip er lige saa sandt som det, Jesus gav, da han sagde, at det var en ond og utro Slægt, der begjærede Tegn.“ (Joseph Smith, 2. Juli 1839.)

„Maar et Menneske begynder at finde Fejl og at stille Spørgsmaal om dette og hint, sigende: „Dette og hint ser ikke ud, som om Herren havde diktteret det“, da kan De være sikker paa, at den Person er i Besiddelse af en større eller mindre Grad af Apostasiens Land“.

(Brigham Young. »Journal of Discourses«. 8 : 12.)

Dødsfald.

Brynte Andersen afgik ved Døden den 22. Oktober 1913 i Ogden, Utah, og blev begravet den 26. samme Maaned. Han fødtes i Haabols, Sverige, den 28. Juli 1837, annammede Evangeliet i Fredrikshald, Norge, i 1866 og emigrerede til Utah i 1881. I Narene 1891—93 virkede han som Missionær i Norge.

— Søster Abelone Schade døde den 8. November 1913 i Huntsville, Utah, af Alderdomssvaghed. Hun blev født 3. April 1835 i Danmark, forenede sig med Kirken den 18. Juni 1862 og rejste til Utah 1864. Hendes Mand, en Søster og tre Brødre overleve hende.

Missionærernes Rapport for November 1913.

Konferencepræsident	Konference	Aantal Missionærer	Gjæster omfattet	Gjæster omfattet	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Moder afholdte	Døde	Ordinereb	Børn velfigende
William Jensen	Aalborg	8	6111	40	3118	95	71	1		2
Peter H. Sørensen	Aarhus	14	7596	110	3997	280	144	8	7	
Jesse H. Nielsen	København	15	13405	375	6521	187	102			
C. M. Nielsen	Kristiania	17	11196	214	3070	468	149	1		6
Ole Andersen	Bergen	12	4452	54	2351	320	127	3		1
James C. Bolander	Trondhjem	7	690	73	446	133	57			
Totalsum for Missionen		73	43450	866	19503	1483	650	13	7	9

Deshverden uddelte Skrifteforeningen i Kristiania 997 og i Aarhus 467 Skrifter i November.

Ovenstaaende Rapport for November viser, at det største Arbejde gjenemsnitlig pr. Missionær er udørt i følgende Konferencer:

1. Skrifter uddelte.
1. Københavns Konf. 894, 2. Aalborg Konf. 764.
2. Bøger omfattet.
1. Københavns Konf. 25, 2. Kristiania Konf. 13.
3. Fremmedes Huse besøgte.
1. Københavns Konf. 435, 2. Aalborg Konf. 390.
4. Evangeliske Samtaler.
1. Kristiania Konf. 27, 2. Bergens Konf. 27.

Indhold:

Guddommens Enhed	369	Efteraarškonferencen i Trondhjem	376
Efteraarškonferencen i Bergen	371	Mormons Bogs Guddommelighed	378
Tanfæsvrog	373—377	Apostasiens Aand	379
Redaktionelt:		Dødsfald	380
Zuletanker	374	Missionærernes Rapport	380
Missionenheder	375		

Afgivet og forlagt af Martin ChristopherSEN, Korsgade 11, København K.

Trykt hos F. C. Bording (B. PeterSEN.)